

ת"פ 59645/03 - מדינת ישראל נגד איתמר יצחק כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-03-59645 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
הנאשם נגד
איתמר יצחק כהן
עו"י ב"כ עו"ד איתן להמן

נכחיהם: ב"כ המאשימה מר נור אבו גוש, מתמחה

הנאשם וב"כ עו"ד ראומה גומא

פסק דין

אני מזוכה את הנאשם מהטענות שייחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של פצעה לפי סעיף 334 לחוק עבירה של המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות לפי סעיף 155 לחוק.

2. לפי המתוואר בכתב האישום, ביום 20.03.17 לערך, בשעה 21:50 עבר, בצומת הרחובות בר אילן ואהלי יוסף בירושלים (להלן: "הצומת"), התקהלו מאות חרדים מפגינים אשר הפכו את הסדר הציבורי וחלקם אף ידה חפצים לעבר שוטרים. המפגינים המשיכו במעשייהם אף לאחר שניתנה הוראת פיזור להפגנה (להלן: "התפרעות").

3. נטען, כי הנאשם אשר השתתף בהתפרעות, קרא קריאות גנאי - "שיקסה" אל עבר השוטרת הילה מזרחי (להלן: "השוטרת הילה") וסירב להישמע להוראות הפיזור.

4. הנאשם נהדף על ידי השוטרת הילה אל עבר רח' אהלי יוסף חלק מפייזור הפגנה, אך הוא התנגד ודחף את השוטרת על מנת לשוב לזרת התפרעות. בשלב זה, השוטרת אחזה בכתפיו של הנאשם והדפה אותו שוב על מנת להרחקו מזרת התפרעות, ואולם הנאשם שב ודחף אותה אף הכה אותה בפניה באגרוףו. כתוצאה מעשייו אלו של הנאשם, נפצעה השוטרת הילה בפניה ודם ניגר מלחייה השמאלית. שוטרים שעמדו בסמוך וחזו במשען הנאשם, גנשו אליו על מנת לעוזרו, אך הנאשם התנגד באליםות למעטך. לבסוף, השתלטו השוטרים על הנאשם ועצרו אותו.

5. הנאשם כפר במីוחס לו. לדבריו, הוא עוסק, בין היתר עיסוקיו, בצלום לטבות אתרי חדשות שונים. במסגרת זו הוא גם הגיע אל הפגנה נשוא כתב האישום, שארגנה על ידי חרדים מ"הפלג הירושלמי" כנגד הגיוס לצבא, כדי לצלם ולתעד. הוא עמד במקומם ולא השתתף בהפגנה ולא הזדהה עם מטרותיה. כל שעה הוא לטעד את המתරחש כשלפעעה הותקף באכזריות על ידי מספר שוטרים, שייתכן ויזהו אותו כדי שמעביר תമונות למחלקה לחקירות שוטרים. הוא הותקף על ידי השוטרים גם אחרי שנאזק.

המסכת הראיתית

6. המאשימה הצטידה עם עדותה של השוטרת הילה ועם עדויותיהם של שתי שוטרות נוספות שהיו בצדות שלה - השוטרת Shir שבו (להלן: "השוטרת Shir") והשוטרת אליה בן לולו (להלן: "השוטרת אליה"), ועם עדותו של השוטר יהונתן גנון (להלן: "השוטר יהונתן") שהוא בצדות אחר והוא זה שעצר את הנאשם לאחר שתקף אותה.

7. השוטרת הילה סיפרה בעדותה כי עליה ועל חברותיה לצוות הוטלה משימה לפנות את צומת הרחובות בר אילן ואהלי יוסף (להלן: "הצומת"). היא נגשה לנאמש ובקשה ממנו לעזוב את המקום. הנאשם סרב. היא דחפה אותו בכוח סביר, אך הוא התנגד. בשלב מסוים הוא הרים את ידו וشرط אותה כנראה עם ציפורני. השפה התחתונה שלה התנפחה והיא נשרתה בלחין. הכוונה שמדובר במתרחש, הגיע למקום וניסה לעצור את הנאשם שהתנגד למעטך.

8. רק בחקירה הנגדית ציינה השוטרת הילה כי הנאשם קראה לעברית קריאות גנאי - "שיקצה" וירק לעברית. גם אחר שנדרשה לדבריה כי רבים במקום קראו קריאות גנאי וירק ונסאלה אם אפשר שהיא טועה ביחס לדברים אלו לנאמש, השיבה כי היא בטוחה בכך שהנאשם יرك לעברית וקרא לעברית "שיקצה". שנדרשה לתאר את התקיפה עצמה אמרה כי "זה היה נראה כמו אגרוף", אך "בסוף זה יצא שריטה".

9. השוטרת Shir סיפרה בעדותה כי הוצאה יחד עם השוטרת הילה ואליה בצדות והן קראו לנוכחים במקום להתפנות. רוב האנשים התחלו להתפנות, אך הנאשם נותר בפינת הרחוב ולא הסכים להתפנות. הן פנו אליו באופן אישי וביקשו שיעזוב כדי למנוע את פינויו בכוח, אך הוא סרב. הן החלו לדחוף אותו לתוכו רח' אהלי יוסף, וברגע זה הוא תקף את השוטרת הילה שהחלה לדם מהפניהם. שוטרי היחידה שהיו בסמיכות ראו שהן זקוקות לסייע, הגיעו למקום ועצרו את הנאשם.

10. היא אישרה כי עמדה בצדם לשוטרת הילה וכי הנאשם עמד על המדרכה. היא לא שמעה את הנאשם מקהל ולא הבחינה בו יורקל עבר השוטרת הילה. לדבריה, לו היה עושה כן היה בוודאי הייתה שמה לב, שכן היא עמדה ממש

בצמוד לשוטרת הילה.

11. כן אישרה השוטרת Shir שהנאשם ביקש להסביר להן את פשר עמידתו במקום, אך לא זכרה מה הוא אמר להן. היא גם אישרה שהנאשם היה שונה בלבשו מהנוכחים האחרים שכן הוא לבש חולצה לבנה ללא חילפה מעיליה. כשנשאלה האם יתכן שפגיעתו בלחיה של השוטרת הילה שגרמה לפציעתה הייתה במהלך נפילתו של הנאשם השיבה כי אינה יודעת. היא לא זכרה לתאר את המכה שפוגעה בשוטרת הילה ורק זכרה כי היא ראתה אותה מדםת מפנים.

12. השוטרת אליה סיפרה אף היא בעדותה כי היא הייתה בצמוד לשוטרות הילה ושיר בשעת ניסיון הרחקתו של הנאשם. לדבריה, היא הבחינה בנאשם מתעסק בטלפון שלו והוא ניגש אליו וביקשה ממנו להתפנות מהמקום, אך הוא סרב והחל להתווכח איתה. היא אמרה לו כי אם הוא לא יתפנה, היא תאלץ לפונטו, והוא המשיך להתווכח. לאחר מספר זהירות, היא החלה לפנות אותו בכוח וקראה לשוטרות Shir והילה שישיעו לה. לאחר מכן הנאשם נתן לשוטרת הילה מכחה ושרט אותה בלחיה. בחקירהה נגדית ציינה שהיא אינה זוכרת שהנאשם קילל או יrisk אך הוא התנגד לעזוב את המקום. גם היא לא ידעה怎么说 כיצד בוצעה התקיפה, ביד פשוטה או קמוצה וכי רק הבדיקה בנאשם כשהוא הנייף את ידו.

13. השוטר יהונתן סייר כי במהלך ההתפרעות הודיע קצין האיווע לנוכחים כי אם הם לא יתפזרו, הוא יאלץ להורות לפזר אותם בכוח. לאחר מכן הוא אמן הורה להם להתחיל לפזר את ההתקהלות. במהלך הפיזור הוא הבחן בנאשם תוקף את השוטרת הילה, למרחק של כ-10 מטרים מהמקום בו עמד. הוא ציין כי השוטרת הילה עמדה לצד השוטרות Shir ואליה ושלושתן עמדו מול הנאשם על המדרסה בפינת הצומת. הוא הציב על מקום עמידתו על גבי השרטוט שشرطה השוטרת Shir, אך לא ידע לומר כמה אנשים עמדו שבטה שבין המקום בו הוא עמד למקומות בו עמדו השוטרות אל מול הנאשם. הוא ציין כי ראה את היד של הנאשם מונפת אל עבר פניה של השוטרת הילה אך לא את המכחה עצמה. הוא לא ידע האם המכחה הייתה עם אגרוף קמוץ או עם כף יד פתוחה. בתוצאות המכחה הם הבחינו מאוחר יותר. לדבריו הוא עמד במקום ממנו הוא הבחן לפני של הנאשם ובחצי מפנה של השוטרת הילה. כשהבחין בתקיפה הוא הגיע מיד לנאשם מיד לנאשם וניסה לעזרו אותו אך הנאשם התנגד.

14. מנגד הנאשם סייר בעדותו כי במקביל לעבודתו בחנות בגדים הוא עסוק בצילום אירופי חדשות בשטח עבור אתרי חדשות. הוא היה במספר הפגנות, תיעד את המתרחש, בעיקר אלימות מצד שוטרים כלפי מפגינים, ובשל כך גם חטף מכות משוטרים שאף שברו לו את מכשיר הטלפון. לדבריו, אין לו קשר למפגינים והוא אינו מתנגד לגויים. במקרה קודם הוא הותקף על ידי מפגנים חרדים אשר חתכו בו כי הוא נמצא במקום לתעד מטען המשטרה.

15. באשר לאירוע נשוא כתוב האישום סייר הנאשם כי הוא עבד בחנות בגדים כששמע על ההפגנה והחליט לලכט למקום לצפות ולתעד. תוך כדי ההפגנה הוא העלה מספר סרטונים לוי טיב, תחת הסמל של אתר החדשות שלו המכונה "כל העולם כולו". בשלב מסוים המפגינים החלו לרדת לכיוון צומת בר אילן (עם רח' שמואל הנביא), והוא נותר בצומת (בר אילן עם רח' אהלי יוסוף) וצילם. הוא עמד על המדרסה האחורי רכב שעמד עליו.

16. בשלב מסוים הגיעו אליו שלוש שוטרות שביקשו ממנו להתרחק מהמקום תוך שהן דוחפות אותו בידיהם. תוך כדי שהוא התייחס, הוא הסביר להן את פשר נוכחותם במקום וביקש להישאר, אך הן המשיכו לדוחוף אותו. במהלך הדיון ודברים ביניהם, כשהשוטרות תפסו בו כדי לנסות למשור אותו, הוא ניסה להשתחרר, היזז את ידו בניסיון להתרחק מהן, ובשל זה השוטר יונתן שעמד ממול צעק כי הוא תוקף את השוטרת ובסיוע שוטרים נוספים התנפלו עליו. הוא נזק באופן שהכאב לו והשוטרים השכיבו אותו על הרצפה והמשיכו לתקוף אותו. האזיקים הותירו סימנים על ידיו גם בחולף חמישה ימים. בהתייחס לש:rightה על פניה של השוטרת הילה השיב כי אינו יודע כיצד היא ארעה, אך ציין כי הוא לא יכול לדעת אם תנועת היד שלו הגיעו לפניה של השוטרת הילה. לצד זאת הוא הכחיש כי קראה "שיקצה" לעבר השוטרת הילה וציין כי הוא מעולם אינו משתמש בביטויים מעין זה. הוא גם לא קיל את השוטרת והיה בהלם ממעצרו.

17. הנאשם הצtid עם עדותו של מר ישראל זיבולד אשר עמד בסמוך לו בזמן האירוע. מר זיבולד ציין כי הגיע למקום ללא קשר להפגנה, החנה את רכבו על המדרכה בצומת ושהה בתוך הרכב עם חבר. בשלב מסוים הבחן ברכזה אל עבר צומת בר אילן, והוא יצא מהרכב. בשלב זה ראה את המכונית שسفג הנאשם שפקצו עליו ומשכו אותו לנידת, וזאת מבלי שהנ帞ם עשה דבר. הוא תיעד זאת במכשיר הטלפון הנידי שלו. לדבריו, ההتانפות על הנאשם נבעה מכך שהוא תיעד את פעולות השוטרים. הוא הבחן בדיון ודברים של הנאשם עם השוטרות, ולאחר מכן החלו להדוף את הנאשם, קפצו עליו השוטרים. מר זיבולד ציין כי אין לו קשר לנ帞ם, הוא אינו מכיר אותו ונודע לו כי הוא מחזיק בסרטון הקשור לאיירע בו מואשם הנאשם דרך קבוצת ווטצוף בה הוא חבר, כשנאללה שאלת בקבוצה: מי היה עד לאיירע זה.

18. הנאשם גם הצtid עם עדותו של מר אלעזר כהן, אך במהלך שמיית עדותו עלה כי הוא היה עד ראייה רק בשלב המאוחר יותר של האירוע, היינו לאחר שהנ帞ם נעצר ונמשך לכיוון הנידת.

דין והכרעה

קריאת קריאות גנאי ויריקה אל עבר השוטרת הילה

19. כבר בראשית הדברים ניתן לקבוע באופן ברור כי הנאשם לא קרא אל עבר השוטרת הילה קריאות גנאי כ"שיקצה" וכיוצא בולא ירך בעברה. לא זו בלבד שהשוטרות שיר ואליה שעמדו צמוד לשוטרת הילה העידו בצורה ברורה חד משמעית שלא שמעו קריאות מעין אלו מפיו של הנאשם ולא ראו אותו יורך, תוך שהן מציניות כי לו הוא היה עושה זאת הן בודאי היו שמות לב לכך; אלא שמדוברה של השוטרת אליה עלה במפורש כי בגין גרסתה של השוטרת הילה, דווקא השוטרת אליה היא זו שניהלה תחילת דין ודברים עם הנאשם על התפנותו מהמקום ורק לאחר מכן היא ביקשה את סיום של השוטרות שיר והילה בהרחקת הנאשם.

השתתפות בהתפרעות

20. גם ניתן לקבוע בצורה ברורה כי על אף שכפי שעליה מעודיעות השוטרים, ההתקלות במקום הייתה התפרעות כהגדלתה בסעיפים 151 ו-152 לחוק נוכחות הנוכחים בה, הנאשם לא נטל חלק בהתפרעות או בהתקלות זו. גרסתו כי הגיע למקום על מנת לתעד את המתרחש מהימנה עלי. הנאשם עמד על המדרכה ולא על הכביש (עובדת

שaina שנייה במחולקת) וגרסתו מתחזקת מהעובדה כי עבור לאירוע נשוא כתוב האישום, הנאשם העלה סרטונים לרשות לאחר שהוא מנהל - "כל העולם צולו" (נ/1), וכפי שעלה גם מדיווחות שני עדי ההגנה, מר זיבילד ומර כהן שהעידו כי ראו את הנאשם מתעד את האירוע. גרסתו של הנאשם כי ניהל דין ודברים עם השוטרות והוא ניסה להסביר להן את פשר מעשיו במקום קיבלה חיזוק לא רק מעדותו של מר זיבילד, אלא גם מדיווחתן של השוטרות שיר ואליה שאישרו כי הנאשם ניסה לדבר עמהן. השוטרת אליה גם ציינה כי הבדיקה בנאשם מתעסק עם מכשיר הטלפון הנידד שלו.

21. בשים לב לכך, הרוי שהנאשם לאלקח חלק פעיל בתפקידו והוא אף לא שיתף פעולה עם המתפרעים ולא סייע בהם. בנסיבותיו במקום אין כדי להרשים בעבירות התפקיד או בעבירה של המשך התפקיד לאחר הוראת התפזרות (ראו: ע"פ 5035/09 **נאוזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.04.14); ת"פ (מחוזי-מ) 12872-03-16 **דרשביץ נ' מדינת ישראל נ' אלקbez** (פורסם בנבו, 17.11.5). אכן, הנאשם נתקש להתפנות, ובנסיבות אלו הייאורות במקום יכולה להיחשב כשהשתתפות בהתקלות גם למי שנזדמן למקום מלבתיחה באקרים (ראו: ע"פ 100/51 **דרשביץ נ' היעם"ש**, פ"ד ו 278; ע"פ 16-03-12872-12 בعنيין **אלקbez**). ברם, במקרה זה הנאשם טען כי החל להתפנות אך לא הספיק. אכן, אין מחולקת כי הוא נעצר מספר שניות בודדות לאחר שנתקש להתפנות מהמקום. גרסתו, כי תוך כדי הניסיון להסביר לשוטרות שהוא נוכח במקום על מנת לטעד, הוא החל לצאת ממקום, לא נסתירה והוא מהימנה עלי. בנסיבות אלו, לאחר שהשתכנעתי כי הנאשם הגיע למקום לצורך תיעוד חדשתי, הוא עמד על המדרכה ולא על הכביש, בנגד למתקלים והמתפרעים, וכשנתבקש להתפנות ניסה להסביר לשוטרות את פשר נוכחותו במקום, מיד נעצר (nocah החשד בתקיפת השוטרת הילה), יהיה זה מרחוק לכת לראות בו כדי שסרב להתפנות ולראות בו כדי שהשתתף בתפקידו. צודק ב"כ הנאשם כי לא ניתן לקבל מצב בו אדם המתעד אירוע ומנסה להסביר זאת לשוטרים הרואים בו חלק מההתפקידים ומבקשים לפניו, יופיע בן רגע לשותף בהתקלות או בתפקידו.

התקיפה והפצעה של השוטרת הילה

22. כאמור, השוטרת הילה התקיפה לייחס לנאים אמירות שלא נאמרו על ידו, אמירות שהיה בהן כדי לשער אותו למפגנים. בנסיבות אלו קשה לסמן על עדותה באשר לתקיפה שביקשה לייחס לנאים, וזאת לא לסמוק על עדות זו בrama הנדרשת לצורך הרשעה בפלילים. יש לזכור גם, כי לפי גרסתה היא זו שפנתה לנאים ובקשה מהם להתפנות, גרסה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסתה של השוטרת אליה, כאמור. מה גם, שצד עדותה, השוטרת שיר ואליה לא ידוע להגיד בוודאות כי השוטרת הילה נפגעה מפעולות תקיפה של הנאשם. השוטרת שיר אמרה שאינה יכולה לשלוול בודאות את האפשרות שהשוטרת הילה נפגעה כתוצאה מגע ידו של הנאשם במהלך נפילתו ולא ידעה לתאר את המכחה. השוטרת אליה ציינה כי היא הבחינה בהנפת היד של הנאשם במהלך נפילתו ולא ידעה לתאר את הילה. למעשה, אף לא אחת מהשורות, כולל השוטרת הילה, לא ידעה להציג את אופן הפצעה של הנאשם בשוטרת הילה. על אף שכל אחת מהן נתבקשה להציג את אופן המכחה, הן התקשו להוותיר את ידיהן לצד גופן מבלי להציג זאת. בכללן גם השוטרת הילה, שמחד, כן תארה את המכחה כ"מכת אגרוף", אך בד בבד ציינה כי "בסוף זה יצא שריטה".

23. אכן השוטר יהונתן טען כי הבחן בנאים תוקף את השוטרת הילה, אך צודק ב"כ הנאשם בסיכון, כי מקום עמידתו של השוטר יהונתן, במרחק של כ-10 מטרים ממוקם עמידת הנאשם והשוטרת הילה, כשבתוור - כך לפי עדויות השוטרות - עמדו מפגינים רבים, הוא לא יכול היה לראות את מגע ידו של הנאשם בשוטרת הילה, שכן אלו עמדו זה כנגד

זה והשוטר יהונתן עמד מרחק של כ-10 מטרים מאחוריו הילה. יתכן שהחלט כי השוטר יהונתן הבחן בהנחת היד של הנאשם שנעשתה במהלך ניסיון ההשתחררות שלו מהשוטרות ללא כל מעשה של תקיפה מכוון, וזאת ללא יסוד נפשי לכך.

24. מה גם, שאל מול גרטתו של השוטר יהונתן עומדת גרטתו של מר זיבילד שעמד ממש בסמיכות לנאים, הבחן במהלך האירוע והעד בצורה ברורה שלא נסתרה, כי הנאשם לא תקף כי אם הותקף על ידי השוטרים. מדובר בעד שאין לו כל היכרות מוקדמת עם הנאשם, ואין מקום להעדיף דזוקא את גרטתו של השוטר יהונתן או של השוטרת הילה על הביעיות שבבגדוות אלו, כאמור, על פניו עדותו של מר זיבילד.

25. יש לזכור כי הנאשם הוודה כי ניסה להימנע מדחיפת השוטרות אותן תוך שהוא מנסה להסביר להן את פשר נוכחותו במקום, ובנסיבות אלו הוא הניף את ידיו. אפשר שמהנחת יד זו נפצעה השוטרת הילה בפניה, כשאין מדובר בשטריטה אלא בפצע מקומי קטן (כפי שניתן לראות בנקל בתמונות שב-ת/1), אפשר שהיא נפצעה במהלך נפילתו של הנאשם, ואפשר שהיא נפצעה במהלך העימות של השוטרים עם הנאשם. לא ניתן לקבוע מסגרות בעניין זה. כך או כך, אין מדובר בפעולה שנעשתה לתקיפת השוטרת אלא לכל היותר פעולה לא מכוונת כשהנายน ניסה להשתחרר מהדיפתו על ידי השוטרות. כאמור, אף לא אחת מהשותרות לא ידעה להציג בפני בית המשפט את תנועת היד של הנאשם שכחזהה ממנה נפצעה השוטרת הילה. אציין כי בניגוד לדברי ב"כ המאשימה בסיכון, ובטבלה שצראף, לא מצאת סתרות, וזאת לא משמעויות בגרסת הנאשם בין דבריו במשטרה לדבריו בבית המשפט ולא מצאת סתרה בתחום הדברים שמסר בבית המשפט.

בשים לב לאמר, וכאמור בפתחה, אני מזכה את הנאשם מהعبירות שייחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתקר 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ג' בטבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, במעמד המתיצבים.